

İsmailağa -aslında **İsmail Efendi** dir- camiine ilk gittiğimizde, alışılmamış bir ortam olduğundan çekingen olduk. Daha sonraları ihvanlarla tanışıp sohbet ettikçe samimiyyetlerini anladık ve bize yabancı olmadıklarını gördük. Kendimizi onlardan uzak hissetmediğimizden kaynaşmamız çok çabuk oldu elhamdulillah! İlk zamanlarımızda Efendi Hazretlerinin (k.s.) konuşmalarını anlamakta biraz bocaladım, fakat bir kaç sohbetten sonra hemen kendi şivemize (karadeniz /vakfıkebir) çok yakın olduğu için rahatlıkla sözlerini anlamak nasib oldu. Hatta onun yöresel sözleri daha çok hoşumuza gitmekteydi.

O zamanlar Efendi Haretleri (k.s.) genç ve dinç idi, sakalı şerifi siyah idi. Gözlük kullanırdı. Ekserde namazları kendisi kıldırırdı, kendisi yok iken Adapazarlı Mustafa efendi (Allah rahmet eylesin) namazları kıldırır ve hatmi hoca yaptırırdı. O dönemde, cuma namazından sonra da hatmi hoca olurdu.

Caminin içi çok sade ve duvarlar kireçle boyanmış, mihrabında tekke havasını andıran yeşil işlemeler vardı. sonra tamir edenler mermerleri yerleştirdiler. yerler tahta döşeliydi, içerde minberin yakınlarında odun sobası vardı. biz gençler ekserde namazları üst katta kılardık ve ordan Efendi Hazretlerini (k.s.) temaşa ederdik.

Namaz saflarının düzenlenmesinde çok dikkat edilirdi, hatta Efendi Hazretleri kaamet bittikten sonra cemaate dönüp ön ve arka safların tam olarak düzenlenmesiyle bizzat ilgilenirdi.

Namaz tesbihatı bitmeden camiden çıkmazdık; ancak çok mühim bir iş olursa nadiren çıkan olurdu.

Efendi Hazretleri yerinden kalkmadan cemaat kalkmaz ıdı. Camiden çıkılırken ve içeriye girilirken hangi ayakla olacağına çok dikkat ederdik, hatta Efendi hazretleri bu hususta süzrekli ikaz yapardı. İçeriye sağ ayakla girilecek, çıkılırken sol ayakla çıkılacak derdi.

Müezzinlik yapanlara cemaatin de iştirak etmesine de çok dikkat ederdi. Bir kaç kere nasıl okunacağını ve sesli olmasını bizzat söylemiştir.

Namazlarımızı Efendi Hazretlerinin kıldığı gibi kılmaya çalışırdık. Derviş fikhını mürşidinden alır denilmiştir. Onun gibi giyinmeye, yürümeye, yemeye ve içme ye, sarık sarmaya dikkat ederdik. Abdestte önlük kullanırdık. Pazartesi ve perşembe oruç tutmaya, işrak, teheccüd, kuşluk ve evvabin namazlarını kılmaya dikkat ederdik. Derslerimizi işraktan evvel bitirmeye önem gösterir idik. Sohbetlerinden bazı kısımları yazardık.